

יאיר ניצני מרים גבה

הרב הראשי

הקורונה הצליחה להזריק עלומים חדשים במוסד הכי נושן: מריבות מטופשות במרחב הביתי

דים, שעד לא מזמן יכולת לפטור כל דיון איתם ב"ככה החלטתי כי אני אבא שלך", הפכו פתאום לאנשים בוגרים שיש להם דעה משלהם. עכשיו הוויכוח ביניכם לא שוויוני: להם מותר להגיד ש"אתה לא מבין כלום/ חסר אחריות/ אבא חרא/ הרסת לנו את החיים/ הלוואי שהיינו מאומצים אפילו אם זה אצל הבוגלוס". אתה, לעומת זאת, מגוע מלהעליב אותם בחזרה ולהגיד שהם חבורת אגואיסטים מפונקים ומעצבנים, שעוד לא מבינים כלום על החיים, ובלעדיך לא היו שורדים שנייה בעולם הזה. אם אתה גבר יחיד בבית של בנות, יש סיכוי סביר שבי מהלך עימות זוגי חלק מבנותיך האהובות יפנו לך את הגב ויחברו לקואליציה עם בת זוגך, ואז באמת הלך עליך ותר- גיש בבית כמו עמיר פרץ אחרי שאורלי לוי התהפכה עליו. חשוב לזכור שריב משפחתי נורמלי חייב להיגמר מתי- שהו. גם אם החותנת הצהירה שכף רגלה לא תדרוך בבית הזה יותר לעולם, סביר שבתוך שבוע היא תחזור לדרוך כמו גדולה. לא בגלל הגעגועים הבלתי נסבלים אליך או לרעייתך, אלא בזכות הנכדים.

בגלל ישראלים כל כך

אוהבים לריב, הם לא מסתפקים ברי- בים משפחתיים, אלא מקפידים לטפח שלל סכסוכים בלתי נגמרים. אשכנזים ומזרחים, חילונים ודתיים, ימנים ושי- מאלנים, חובבי אייפון ומעריצי גלקי- סי. תראו גם איך אנחנו מחזיקים יפה את הסכסוך עם הפלשתינים – שכמו בריב משפחתי עתיק, כולל שני צדדים שבקושי זוכרים איך הריב התחיל ויש להם בעיקר מה להפסיד ממנו, אבל מוכנים להמשיך עם זה עוד שנים. בניגוד לריב זוגי, שבו אפשר לפ- חות לגמור את זה במייק-אפ סקס, וכמאמר אופירה "להתקדם", עם הפ- לשתינים זה פחות ריאלי. רק ליאור רז הממזר הצליח לייצר ב"פאודה" סיטואציה רומנטית עם שירין הר-י פאה הפלשתינית היפה, וגם אז זה לא נגמר טוב.

העולם הדיגיטלי לקח את תחום הריבים לעידן חדש, והיום כבר לא צריך לצאת מהבית כדי לריב – אפשר להתקוטט בפייסבוק. הרשת של צוקרברג כוללת כל כך הרבה שנאה, שבמקום רשת חברתית (הרבה חברות אין בה), אפשר לעדכן את שמה לסכסוכובוק. אם ריבים הם עניין כל כך פופולרי בעולם המקוון, אולי הגיע הזמן להקים אתר ייעודי, שיהיה הטיגור של הריבים. רווקים ורווקות שאין להם כרגע עם מי לריב בבית יוכלו לבחור מישור לריב איתו, ולהגדיר איזה פרטנר לריב הם מחפשים – מין, גיל והתנהגויות מעצבנות במיוחד; נשואים יוכלו "לבגור" באתר החדש ולגוון קצת את הריבים המש- עממים שלהם מהבית בעלבונויות עם פרטנר חדש. טוב יעשו ארגונים ועמותות כמו פתחון לב אם יקימו תת-עמותות בנוסח "סכסוכון לב" או "ריב שרה", וישלחו לנזקקים עריינים שאין להם עם מי לריב וכחנים מקצו- עיים, שיאפשרו להם, ולו לכמה שעות, ליהנות מריב טוב. ובא לציון גואל. ●

yairn@israelhayom.co.il

וקשה לצאת מהלופ. כל ויכוח קטן גדל בתוך כמה שעות באופן אקספוננציאלי. אחד הדברים המרגיזים בריבים זוגיים הוא ההדירה של שיחת טלפון חיצונית במהלכו. רעייתך, שעד לפני רגע מלמלה לעצמה ולכיוונך טקסטים מלאי תוכחה ומר- מור על כמה שאתה טיפוס מעצבן וחסר התחשבות, עונה לטלפון ועוברת בתוך שנייה מהעימות עמוס העלבונות איתך לשיחה נינוחה בטון רגוע, חמוד, מכיל ומלא אהבה וגדלות רוח עם חברה, כשהיא אפילו מזכירה אותך מדי פעם בשיחה, כאילו שלפני דקה היא לא כינתה אותך "גרור- טאה מהלכת". כשהשיחה מסתיימת, מרשים לגלות שוב את יכולות המשחק המדהימות שלה, וכמו זוכת האוסקר בקטגוריית שחקנית ראשית בריב משפחתי, היא חוזרת בתוך שנייה למצב "חלסטרה". אחד המצבים המרתקים בסכסוכים זוגיים הוא המפגש

איור: טל לזר

המשפחתי בשישי. ארוחת שישי עם המשפחה המורח- בת רוחה סכסוך, ומקובל שבאירועים כאלה מסתירים את הריבים הזוגיים. הווג המסוכסך יעמיד פנים שהכל בסדר ויגיע לאירוע עם פשטידה וכעסים מודחקים. אם אתה בן זוג מתוחכם, שיודע לעצבן את בת זוגו וללחוץ לה על המקומות המרגיזים, יש לך כמה מהלכים מוע- דפים. למשל, כשאתם מבקרים אצל הוריה במהלך ריב, אתה, שבדרך כלל מתפקד כאנטילת שתקן שלא יכול לחכות כבר שהארוחה תיגמר ותוכל לחזור הביתה לראות ערוץ הספורט, תפצה עכשיו בשיחה פילוסופית ונינוחה עם אביה של רעייתך, שבה תיתן לו להתבטא באריכות ותביע הסכמה עם דעותיו המקוריות והמבריקות. אחר כך תעזור באופן חסר תקדים לחמותך עם הכלים בכיור ואפילו תתקן להם את האינטרנט – הכל כדי להראות לכולם כמה אתה מקסים, מסור ומתחשב, בעוד זוגתך מביטה בך כל הערב בעיניים רושפות וכמבט של בולדוג שנקלע לארוחה טבעונית.

כשהילדים מתבגרים, נוצרים ריבים חדשים. אותם יל-

כולם עוסקים בתוצרי הקורונה מבחינה בריאותית, כלכלית ונפשית, ועבור כולנו מדובר בתקר- פה קשה ומאתגרת. למרות החדשות הטובות על נרמול היחסים עם איחוד האמירויות, אני חש שאנשים (ואני ביי- ניהם) נמצאים בקצה העצבים שלהם ואוגרים בתוכם כעס שמתפרץ בצורות שונות.

אפשר להבין את העצבים החשופים של מי שאין לו אוכל להביא לילדים, של מי שהעסק שעליו עמל שנים קרס בגלל המצב, של מי שקרוב משפחתו חלה ומת, ושל מי שנכנס לבידוד שלוש פעמים בתוך חודשיים בגלל החלטות משונות של משרד הבריאות. גם אנשים שמצבם הכלכלי טוב מאוד עצבניים בימים אלה, למשל מהעובדה שהמסעדה החביבה עליהם נסגרה, וכבר חצי שנה הם לא טעמו כבר אוו או קרם ברולה – מקסימום פיצה-פיתה שהכינו הילדים עם שאריות קרם הגנה.

אחרים מתקשים להשלים עם רוע הגזירה שמנעה מהם חופשה בחו"ל או מפגש עם החבר הקרוב ג'יימס ריצ'רדסון. יש גם מקרים של פיקוח נפש: אנשים שתכננו השתלת שיער בטורקיה ועכשיו נאלצים להסתובב עם ראש חשוף או להדביק שיער בטי- מבוריה עם דבק 3 שניות, או מהמרים שהורגלו להמר בקזינו בבולגריה ועכ- שיו נאלצים להפסיד את הדירה שלהם בדוכן משחקי מזל ביפו.

כל אלו גורמים לאנשים שנחשבים נורמטיביים בימים כתיקונם לכעוס יותר מהרגיל ולהעלות את מפלס החפפה. הריבים הישנים והטובים בין בני משפחה וחברים, שאופסנו לתקר- פה קצרה של ערבות הדדית, חוזרים עכשיו, ובגדול.

ריבים הם חלק

בלתי נפרד מחיינו. צריך אדם לדעת איך להת- מודר עם התופעה, כדי שלא כל ריב יועזע את עולמו ויעשה אותו חולה מעצבים באופן סימפטומטי. מצד אחר, ריב טוב יכול להיות גם אתגר אינטי

לקטואלי מהנה, וכדאי להפיק ממנו את המיטב לטובתך. ריב בין בני זוג מתחיל בדרך כלל משטות גמורה, כש- מישוה פולט טקסטים בסגנון "למה את/ה תמיד משאיר/ה צלחת בסלון?", או "תעזיף כבר את הגרביים המסריחים שלך מהכוננית! מה אני העוזרת שלך?". המענה, כמובן, הוא "למה את כל הזמן אומרת לי מה לעשות?", אבל ברור מי ירו (וליתר דיוק, ידה) של מי על העליונה.

גם אם הריב מתחיל מנושא אמיתי, מהר מאוד תעבור המחלוקת מאזורי המהות לתחום הסגנון. במקום לדבר על הבעיה, הצדדים יעברו למשפטים כמו: "איך אתה מעז לדבר אלי ככה?", כשבשלב הזה אף אחד מהצדדים כבר לא זוכר על מה היה הוויכוח.

בימים כתיקונם זוגות יכלו לריב בשישי ולהיות ברוגז כל סוף השבוע – הוא כועס עם העיתון בסלון, היא כהדר השינה עם הסדרות בנטפליקס. ביום ראשון כל אחד הלך לעבודה לכמה שעות של צינון ומחשבות על טקסטים חדשים לוויכוח. עכשיו, כשרבים מאיתנו עובדים מה- בית, נמצאים בבידוד או סתם מובטלים, אין לאן לברוח